

bliver noget tilbage, kunde blive et saadant fast Fristed for Fugleverdenen. Jeg havde tænkt mig — hvis den højtærede Formand vilde tillade mig at fortsætte blot i 2 Minutter endnu — at de mange smaa ubeboede Der, der ligge hist og her mellem vore Ryster — i den fynste Skærgaard ligger der vist saadanne, hvor Maager nu have stor Tilbøjelighed til at hngle, hvis man blot lader dem i Fred — jeg havde tænkt mig, at man kunde udjage nogle af disse og nogle af vore Skove, Statens Domæner, som kunde blive fuldstændig fredlyste, saaledes at der overhovedet ikke maatte drives Jagt der. Det er denne Tanke, jeg har villet udtale, men da der er saa kort Tid tilbage, og jeg ikke en Gang ønsker, at Loven skal komme i Udvalg, tvivler jeg om, at der kan gøres noget for at sætte det ind i Loven. Jeg har dog villet anføre dette og beder de tilstedeværende, der have stænket mig deres Opmærksomhed, og hos hvem jeg har truffet nogen Sympati for, hvad jeg har udtalt, om at huske paa denne Sag, naar Afgørelsen kommer, og tale med Energi for den.

Forslagsstilleren (Bluhme): Jeg takker det ærede Medlem (Bingel) for den Dilslutning, han gav mig til dette Lovforslag. Det kan først blive endelig Lov, naar Sagtloven kommer for, derfor tror jeg, at det vil være af stor Nytte, om en Mand med saa stor Interesse for vort Fugleliv forinden vilde tage over i de Egne og se de Fugle, der færdes der, og om hvilke der her særlig er Tale. Man vilde da maaste komme til Erkendelse af, at selv Kvindens Forsængelighed, for saa vidt hun kan bruge en Andevinge eller en Andekrop, vilde blive tilfredsstillende uden at stade vor Fugleverden, idet de Fugle, her famles, udelukkende ere Fugle fra de nordlige Hæve, som udruges paa Steder, hvor Menneſter ikke færdes, hvor de i Reglen kun omgives af Klipper og Is og de Sælhundede, som den ærede Taler ogsaa nævnte, og de komme vanskelig til Nytte for Menneſkene undtagen ved at fanges paa de Steder, hvor de søge ind om Efteraaret, og dobbelt, hvis vi ville frede over den Industri, der er i Færd med at vokse op paa Fjansø, som er udviklet paa de sydligere slesvigſke Der, og som der har eksisteret i mange Aar til stor Fordel for Verne. De ville komme til mere Nytte for Menneſkene paa den Maade, end hvis vi tillade, at man vedblivende gør Jagt som hidtil med de saakaldte Mustedonnere, med hvilke man skyder Biltid paa store Afstande, eller lægger sig i Baghold paa Bynter og skyder i Flokken paa maa og saa, skyder

en Masse, dræber saa og faar ikke engang alt, hvad man dræber. Det er en i højeste Grad inhuman Maade, hvorpaa man driver Jagten, og som jeg tillod mig at nævne før, af den Grund, netop fordi det ikke angriber vor Fugleverden, men en Fugleverden fra Nord, der kun kommer ned her om Efteraaret, netop derfor er det, at vi paa denne mere humane Maade ere berettigede til at tilegne os det størst mulige Udbytte. Jeg haaber derfor, at det høje Ting vil gaa med til at støtte Lovforslaget som sagt kun som midlertidig Lov, indtil vi kunne faa en endelig Sagtlov, hvor dette Spørgsmaal kan blive afgjort. Med Hensyn til de enkelte Indvendinger, der ere blevne gjorte af det ærede Medlem, skal jeg først nævne hans Omtale af Titlen. Han mente, at Titlen var feil, idet det hedder „Fredning af Søjule, omkring Fjansø“. Men det er jo netop Fredning af Søjule omkring Fjansø, der er Tale om, det er ganske vist Hensigten at tilintetgøre dem alligevel, men ikke omkring Fjansø, men paa Fjansø; der finder Tilintetgørelsen Sted i Fuglesøjerne. Fredning ønskes, for at man kan faa dem til Fuglesøjerne; det er derfor, man ønsker at frede dem omkring Fjansø, saa at de, naar de komme hjem fra Havet, ere villige og vante til at slaa sig ned paa det Sted, hvor de finde Ro og Fred, og hvor de ikke blive forstyrrede. Derfor tror jeg, at det er korrekt, naar det hedder „Fredning af Søjule omkring Fjansø“. En anden Ting er det jo, at man dræber dem, naar de komme ind, lokkes ind paa Fjansø og fanges i Fuglesøjerne. — Jeg skal villig indrømme, at det Ord, der staar i 3dje Linje: „kommende“, nemlig at det er forbudt at drive Jagt i en vis Afstand fra de paa Den værende eller „kommende“ Fuglesøjer, maaste kan være mindre heldigt, men jeg vidste ikke, hvilket Ord jeg skulde sætte i Stedet, for at saa det saa kort som muligt. Jeg tror, at det er fuldt forstaaeligt, og jeg tror, at dette Lovforslag er fuldt saa klart og tydeligt frebet som mange af de Lovforslag, som vi modtage her i Tinget, og undertiden som dem, vi sende bort fra Tinget. Med Hensyn til den Indvending, som den ærede Magsdagsmand gjorde angaaende Ordet „Baad“, at det er en Fejl at sige „fra Stranden eller i Baad“, da man ogsaa kunde sige fra Skibe, skal jeg dertil sige, nej, det kan man ikke, thi der er ikke dybt nok til, at man kan sejle ind med Skibe, men man kan jo forandre Ordet „Baad“ til „Fartøj“, saa kan det i ethvert Tilfælde ikke misforstaaes. — Hvad endelig Afstanden angaar, har jeg tilladt mig at sætte den til en halv Mil fra